

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของ นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของของ นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยแบ่งออกเป็น ส่วนคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง ตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R.Covey อันประกอบด้วย แบบวัดบัญชีข้อมือใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 245 คน สามารถแบ่งสรุปผล ได้เป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 71.84 และเพศชาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.16 ตามลำดับ

อายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 20-21 ปีมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมาได้แก่มีช่วงอายุ 18-19 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 และมีช่วงอายุ 22-23 ปี น้อยที่สุดจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 ตามลำดับ

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุดจำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 29.39 รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ลำดับถัดมานักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 58.78 รองลงมาได้แก่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.94 และมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00-2.50 น้อยที่สุดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.51-3.25 จำนวน 165 คนคิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาได้แก่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 น้อยที่สุดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

ลำดับในครอบครัว

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุตรคนสุดท้องมากที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาได้แก่เป็นบุตรคนโตจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 ลำดับถัดมาเป็นบุตรคนเดียว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 และเป็นบุตรคนกลางน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตามลำดับ

จำนวนพี่น้องทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมา ได้แก่ มีจำนวนพี่น้อง 3 คน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.31 ลำดับถัดมา มีจำนวนพี่น้อง 1 คน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.55 และมีจำนวนพี่น้อง 4 คน เป็นจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมา ได้แก่ อยู่กับเพื่อน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.76 ลำดับถัดมา อยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อยู่คนเดียว จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.02 อยู่กับเฉพาะมารดา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.27 และอยู่กับเฉพาะบิดา น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22 ตามลำดับ

สถานภาพของบิดา/มารดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 รองลงมา ได้แก่ บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31 และบิดาและ/หรือมารดาแยกกันอยู่น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ตามลำดับ

อาชีพของบิดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดามีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 รองลงมา ได้แก่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.98 ลำดับถัดมา ข้าราชการ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 รับจ้างจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 และบิดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และบิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 ตามลำดับ

อาชีพของมารดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 37.55 รองลงมาได้แก่ เกษตรกรจำนวน 81คน คิดเป็นร้อยละ 33.06 ลำดับถัดมา อาชีพข้าราชการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.76 แม่บ้าน/ว่างงาน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.53 รับจ้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.49 พนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 และมารดาเสียชีวิต น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04 ตามลำดับ

จำนวนเพื่อนสนิท

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 3-4 คน มากที่สุดจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 39.18 รองลงมาได้แก่ มีจำนวนเพื่อนสนิท 5-6 คน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 ลำดับถัดมา มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 และมีจำนวนเพื่อนสนิท 1-2 คน น้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.06 ตามลำดับ

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 67.76 และทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเป็นผู้ริเริ่ม หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.73 และไม่เคยเป็นผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 43.27 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามเคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษาโดยสมัครใจ จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 87.76 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษาโดยสมัครใจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตามลำดับ

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้อยู่ในระดับเต็มใจมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาได้แก่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้อยู่ในระดับเฉยๆ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 และมีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้อยู่ในระดับเต็มใจอย่างย้งน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

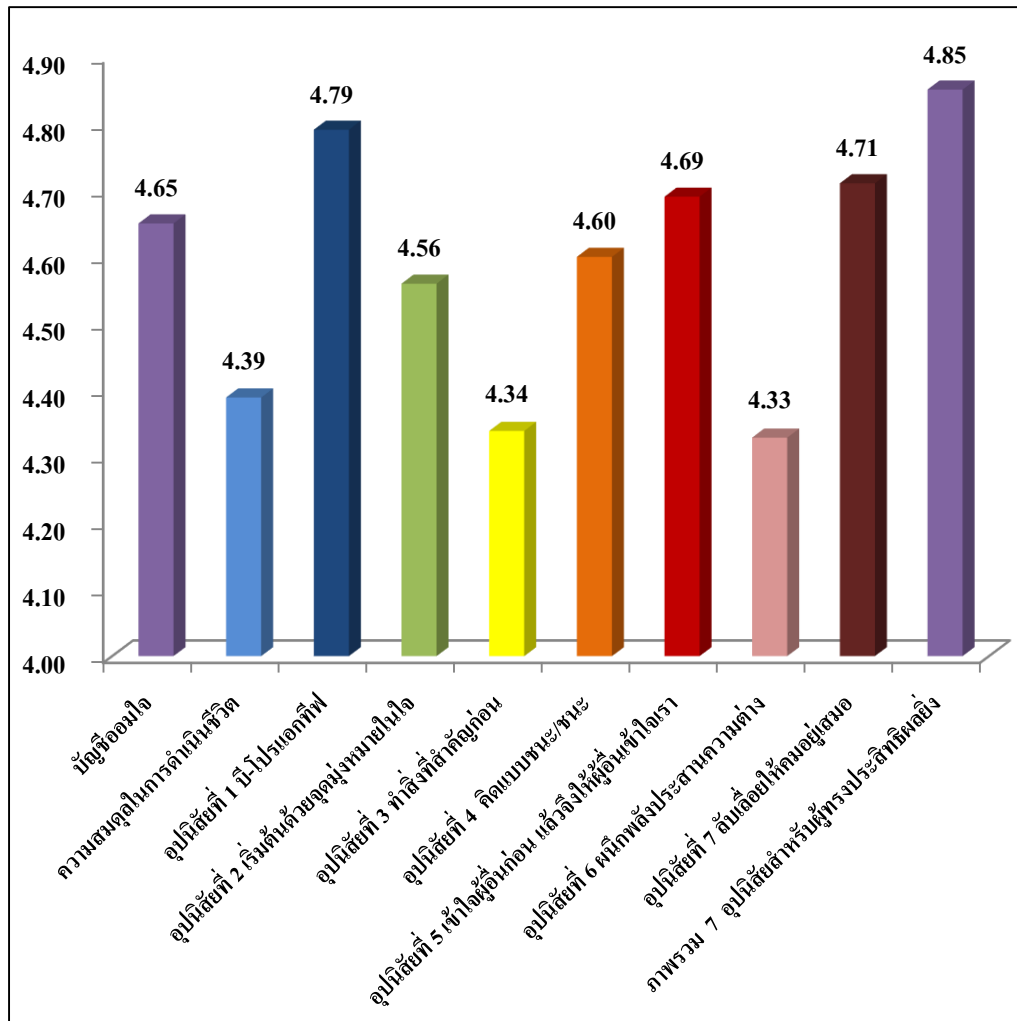
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 72.65 และไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.35 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

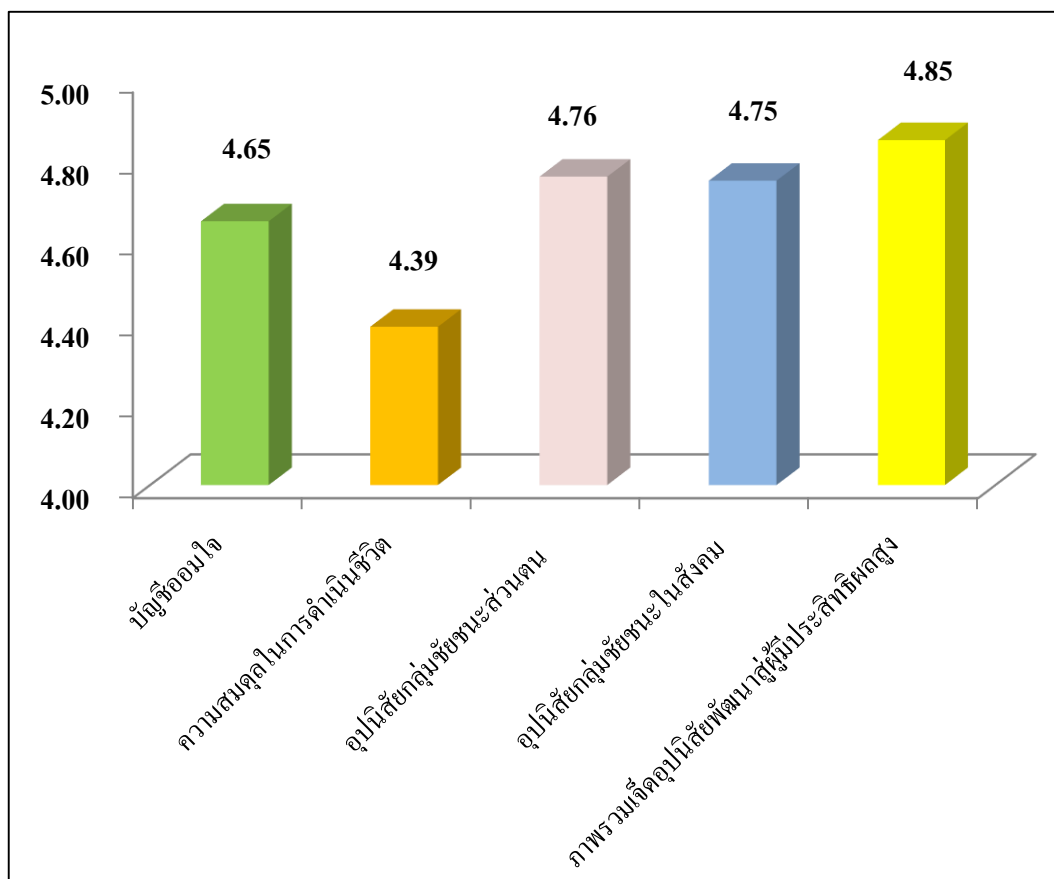
2.1 การวิเคราะห์ปัญหาข้อมใจความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ภาพ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากภาพ 1 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ ลำดับถัดมา อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราลำดับถัดมาปัญหาข้อมใจอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบ

ชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ

ภาพ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากภาพ 2 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว ลำดับถัดมา กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม บัญชีขอมใจ และความสมดุลในการดำเนินชีวิต ตามลำดับ โดยอุปนิสัยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Productmoment Correlation Coefficient)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย พบว่า อุปนิสัยตามหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ได้แก่ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับทุกอุปนิสัย และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและต่ำมาก โดยความสัมพันธ์ระหว่างความสมดุลในการดำเนินชีวิต กับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนกับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด ส่วนอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนเพียงอุปนิสัยเดียว และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ได้แก่ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

โดยทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

จากการทดสอบระหว่างคุณลักษณะทั่วไป จำนวน 17 ปัจจัย กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 117 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
1. เพศ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2. ช่วงอายุ	แตกต่าง	-	-	-	-
3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา	แตกต่าง	-	-	-	-
4. ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	แตกต่าง	-	-	ไม่แตกต่าง	-
5. ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6. ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7. จำนวนพี่น้องทั้งหมด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
8. บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	-	-
9. บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	-	-
10. สถานภาพของบิดา/มารดา	-	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
11. อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
12. อาชีพของมารดา	-	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
12. ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
13. ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
14. ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตารางที่ 117 (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
15. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
16. ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
17. ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

หมายเหตุ A คือ บัญชีขอมใจ, B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7), D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7), E คือ ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7), - หมายถึง ความแปรปรวนของข้อมูลแตกต่างกันดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

จากตาราง 120 พบว่ามีคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม และประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

เพศ

นักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาหญิง

อายุ

นักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีบัญชีอารมณ์น้อยกว่านักศึกษามีช่วงอายุ 20-21 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.168

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.253

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์มากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.192

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม

นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษามีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.410

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

นักศึกษาไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์ มากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมี ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ย สะสมอายุ จำนวนพี่น้อง และจำนวนเพื่อนสนิทกับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-moment Correlation)

4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 6 การหนีภพลงประสาน ความต่าง

เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ และเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 6 การหนีภพลงประสาน ความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7
กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผล
สูงโดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม(t-Test)

จากการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา
ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้
ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 พลังประสานความต่างอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ
ชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมากกว่า
นักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และนักศึกษา
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่
2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means พบว่า
นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0/05

อภิปรายผลการศึกษา

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวัดวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง สามารถอภิปรายผล
การศึกษาได้ดังนี้

บัญชีอ้อมใจ

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีบัญชีอ้อมใจอยู่ในระดับ
มากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุวีรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของคณะ
สัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีบัญชีอ้อมใจอยู่ในระดับมาก แต่ไม่
สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ

อุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีบัญชีออมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่การศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พบว่า อุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน”เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคคุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อบัญชีออมใจของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่าค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

พบว่า นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระ

วงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่อง "ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ" เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า อุปนิสัยย่อยในเรื่อง "ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้" เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่พบว่า ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่การศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง "ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้" เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดสอดคล้อง

กับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรม เกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่การศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัย ของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ เรื่อง “ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้” เป็น อุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และ เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับมาก ไม่ สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554)ซึ่งได้ศึกษา ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับ ก่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มี ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จจะอะไรในชีวิต” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ สูงที่สุดสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่การศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับ อุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุชาดา บัว บาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จจะอะไรในชีวิต” เป็น อุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับการศึกษา

ของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่การศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนในเรื่อง “ฉันมีวินัยในการทำแผนต่างๆ (ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตรมหาวิทยาลัย และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554)ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษา

ของ สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ในเรื่อง “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น”เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงค์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงค์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าอุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด และและการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าอุปนิสัยย่อยในเรื่อง "ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น" เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมากสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่การศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงค์(2554) ซึ่งได้

ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ
สุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับ
ค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มี
ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง ในเรื่อง “ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่
ภายในของผู้อื่น”เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดเท่ากัน สอดคล้องกับการศึกษาของการศึกษาของ
ดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของ
นักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้
ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า
อุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น”เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก สอดคล้อง
กับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรม
เกษตร มหาวิทยาลัย การศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัย
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่ง
ได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามี
ระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มี
ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอในเรื่อง “ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุง
ความสัมพันธ์กับผู้อื่น” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี
(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
การศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับ

อุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า อุปนิสัยย่อยในเรื่อง “ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ ที่พบว่านักศึกษามีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปไม่มีอิทธิพลต่อระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์(2554)ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่าค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของสุวีรากร ชื่นธีรวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน(2554) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย ที่พบว่า นักศึกษามีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่าค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พบว่าค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างน้อยที่สุด เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยพบว่า นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยระดับ 7

อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ทรงประสิทธิภาพสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม น้อยที่สุด

พบว่า บัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำและต่ำมาก โดยความสัมพันธ์ระหว่างความสมดุลในการดำเนินชีวิตกับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนกับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด

พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ประวัติการทำงาน พิเศษหรือมีรายได้เสริม และประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา โดยปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์มากที่สุด รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

พบว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ กับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิตอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

พบว่า จำนวนเพื่อนสนิทที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบัญชีออมใจ และความสมดุลในการดำเนินชีวิต

พบว่า นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟแตกต่างกัน

พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 17 ปัจจัย มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พบว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาหญิง

พบว่า นักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีบัญชีออมใจน้อยกว่านักศึกษามีช่วงอายุ 20-21 ปี

พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00

พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ มากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

พบว่าคุณลักษณะทั่วไปที่มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจน้อยที่สุดคือ นักศึกษาที่มารดาเสียชีวิต

พบว่าคุณลักษณะทั่วไปที่มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ นักศึกษาหญิง นักศึกษามีช่วงอายุ 10-19 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 นักศึกษามีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.26 - 4.00 นักศึกษาที่อยู่กับบิดาและมารดา นักศึกษาที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน นักศึกษาที่มารดาเป็นอาชีพรับจ้างและมารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน นักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 1-2 คน นักศึกษาที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม นักศึกษาที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ และนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง

พบว่าคุณลักษณะทั่วไปทั้ง 17 ปัจจัยมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนอยู่ในระดับมาก

พบว่าคุณลักษณะทั่วไปทั้ง 17 ปัจจัย มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก

พบว่าคุณลักษณะทั่วไปทั้ง 17 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งทำให้นักศึกษา คณะอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การพัฒนาไปสู่ผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีบัญชีออมเงินน้อยกว่านักศึกษามีช่วงอายุ 20-21 ปีซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษารุ่นพี่มีบัญชีออมเงินมากกว่ารุ่นน้อง ดังนั้น ทางคณะควรส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษารุ่นน้องและนักศึกษารุ่นพี่ได้มีโอกาสแบ่งปันประสบการณ์ในการเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ร่วมกิจกรรมออกบูชบริการชุมชนด้านคลินิกสัตว์ เข้าร่วมโครงการปรับปรุงสายพันธุ์แพะร่วมกับมูลนิธิชัยพัฒนาฯ และร่วมจัดนิทรรศการ โครงการบริการวิชาการในแต่ละปี

และกิจกรรมการจัดการความรู้เป็นต้น เพื่อให้ นักศึกษาทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนมีความรับผิดชอบในกิจกรรมและ โครงการต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งจะ ทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคย สนับสนุน มีความเห็นอกเห็นใจกันในระหว่างที่ ทำกิจกรรมร่วมกัน เป็น การพัฒนาระดับบัญชีอ้อมใจให้เพิ่มมากขึ้น

2. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยบัญชี อ้อมใจมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 ดังนั้น นักศึกษาที่มีเกรด เฉลี่ยการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 ควรเป็นพี่เลี้ยงให้กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วง 2.51-3.25 เช่น ช่วยแนะนำการเรียน การเลือกเรียนวิชาต่างๆ และสอนพิเศษ เป็นต้น ส่งเสริมและ แสดงให้น้องเห็นความสำคัญในเรียนและกิจกรรมที่ทางคณะฯจัดให้ เพราะนอกจากจะช่วยเรื่องการ พัฒนาอุปนิสัยของนักศึกษาแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการแบ่งปัน การช่วยเหลือกัน เกิดความผูกพันระหว่างเพื่อนนักศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบัญชีอ้อมใจให้มีระดับสูงมาก ยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนั้น ทางคณะควรส่งเสริมให้นักศึกษาที่ไม่ เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้มีโอกาสในการ ทำกิจกรรมดังกล่าวให้มากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อฝึกฝนและพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำ กล้าแสดงออก จะได้มีประสบการณ์ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมประชุมวิชาการและนิทรรศการด้านสัตว ศาสตร์ในโอกาสครบรอบ 5 ปีของการจัดตั้งคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เข้า ร่วมจัดกิจกรรมโครงการวันเด็ก เข้าร่วมโครงการบายเนียร์พี ร่วมจัดนิทรรศการ โครงการบริการ วิชาการประจำปี เข้าร่วมโครงการค่ายผู้นำ 4 จอบ เข้าร่วมโครงการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพด้านสัตว ศาสตร์ โครงการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพด้านสัตวศาสตร์ประจำปี และนำเสนอผลงานประจำปี เป็นต้น ซึ่งทางคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีการวางแผนงาน โครงการต่างๆต่อเนื่อง ตลอดปีการศึกษา นักศึกษาควรกระจายโอกาสที่จะเป็นผู้นำใน โครงการต่างๆ ไม่ควรใช้บุคคลที่ เคยเป็นผู้นำเดิมๆ โดยผู้ที่เคยเป็นผู้นำ หรือมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ คอยช่วยเหลือคน ใหม่ที่เข้ามาเป็นผู้นำในกิจกรรมต่อไป เพื่อให้ทุกคนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มี

ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ พยายามสนับสนุนเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง เข้ามาร่วมกิจกรรมให้มากขึ้น ด้วยความสมัครใจ

4. จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ยังมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ฉะนั้นจึงควรมีการวางแผนร่วมกัน หรือสอดแทรกกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้มีอุปนิสัยทั้ง 7 ให้มากขึ้น เพราะแต่ละอุปนิสัยนั้นมีความสัมพันธ์กัน แต่ละอุปนิสัยสามารถส่งเสริมอุปนิสัยอื่นๆ ได้ เมื่อนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในแต่ละอุปนิสัยแล้ว ก็สามารถช่วยพัฒนาอุปนิสัยอื่นๆตามได้ ทั้งกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน ที่เริ่มอยากเข้าร่วม และอุปนิสัยชัยชนะในสังคม เมื่อ ได้มีโอกาสร่วมงานกับผู้อื่น และจะส่งผลให้ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งให้มีระดับที่สูงขึ้นได้ การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางคณะบ่อยๆ ด้วยความสมัครใจไม่ใช้การถูกบังคับ ย่อมช่วยเสริมสร้างการพัฒนา 7 อุปนิสัยสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงของนักศึกษาได้ เช่น การร่วมประเพณี 4 จอบแห่งชาติ (กิจกรรมสานความสัมพันธ์ร่วมกับคณะอื่นๆ) และโครงการส่งเสริมวิชาชีพด้านสัตวศาสตร์ เป็นต้น ฉะนั้น จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมอบรมและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ในการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุปนิสัยให้สูงขึ้น สามารถนำไปปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน และการอยู่ร่วมกันในสังคมต่อไป

5. ทางคณะควรจัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยศึกษาจากผู้ที่มีประสบการณ์ ศึกษาจากหนังสือหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดของอุปนิสัยทั้งหมด และพบว่าในอุปนิสัยย่อย “ฉันเป็นคนสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า” น้อยที่สุด ฉะนั้น นักศึกษาจึงควรหาความรู้ต่างๆ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับคิดงานใหม่ๆ หรือเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนๆ และผู้ที่ประสบความสำเร็จเพื่อให้มีแรงผลักดันหรือกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เมื่อมีปัญหา นักศึกษาต้องมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเพื่อนๆ อย่าง

สม่ำเสมอหมั่นฝึกฝนในการเป็นกลุ่ม กระตุ้นให้มีการระดมสมอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิด และพิจารณาจับประเด็นข้อดีและข้อด้อยของแต่ละความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาความคิดอยู่ตลอดเวลา และสามารถพัฒนาระดับอุปนิสัย อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง ให้มีระดับสูงขึ้น โดยสามารถพัฒนาผ่านการทำกิจกรรมของคณะ เช่น โครงการเฟรชชี การเข้าร่วม กีฬาสัมพันธ์ โครงการกีฬาสัตวศาสตร์สัมพันธ์ นักศึกษาควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ระดมความคิด วางแผนจัดการในการจัดกิจกรรมต่าง แสดงความคิดเห็นทั้งก่อน ระหว่างและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่อไป และเสริมสร้างการแสดงความคิดเห็นและระดมสมองในการทำกิจกรรมต่างๆ

2. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาหญิง ดังนั้น นักศึกษาหญิงควรใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน โดยจัดทำตารางงานเพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งสัดส่วนเวลาให้กับการเรียน การทำกิจกรรมของคณะ กิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีความยืดหยุ่นด้านเวลาให้กับตนเอง คนในครอบครัว และเพื่อนนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ไม่ควรทุ่มเทให้กับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนมากเกินไป เพราะจะทำให้เสียความสมดุลของชีวิต และอาจจะก่อให้เกิดความเครียดขึ้นได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved